

॥ ८ ॥ १॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आवर्जितः प्रहारवंचनेन रक्षितः कायो येन तस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इतिकर्णप०
 तान्नागानभिवर्षतो ज्यातं त्रीतलनादितैः ॥ वीरनृत्यं प्रनृत्यंतः शूरतालप्रचोदितैः ॥ नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ ८ ॥ सात्यकिश्च शिखंडी च चेकिता
 नश्च वीर्यवान् ॥ समंतात्सिषिचुर्वीरामेघास्तोयैरिवाचलान् ॥ ९ ॥ ते म्लेच्छैः प्रेषितानागानरानश्वान् रथानपि ॥ हस्तैराक्षिप्य ममृदुः पद्भिश्चाप्यतिमन्यवः ॥ १० ॥
 विभिदुश्च विषाणाग्रैः समाक्षिप्य च चिक्षिपुः ॥ विषाणलग्नाश्चाप्यन्ये परिपेतुर्विभीषणाः ॥ ११ ॥ प्रमुखे वर्तमानं तु द्विपमंगस्य सात्यकिः ॥ नाराचेनोग्रवेगेन
 भित्त्वामर्माण्यपातयत् ॥ १२ ॥ तस्यावर्जितकायस्य द्विरदादुत्पतिष्यतः ॥ नाराचेनाहनद्वक्षः सात्यकिः सोपतद्भुवि ॥ १३ ॥ पुंङ्गस्यापततो नागं चलंतमिव पर्व
 तं ॥ सहदेवः प्रयत्नात् सैनारचैरहनत्रिभिः ॥ १४ ॥ विपताकं वियंतारं विवर्मध्वजजीवितं ॥ तं रुत्वा द्विरदं भूयः सहदेवो गमभ्ययात् ॥ १५ ॥ सहदेवं तु नकुलो
 वारयित्वा गमार्दयत् ॥ नाराचैर्यमदंडाभैस्त्रिभिर्नागं शतेनतं ॥ १६ ॥ दिवाकरकरप्रख्यानं गश्चिक्षेप तोमरान् ॥ नकुलाय शतान्यष्टौ त्रिधैकैकं तु सोच्छिनत्
 ॥ १७ ॥ तथार्धचंद्रेण शिरस्तस्य चिच्छेद पांडवः ॥ सपपातहतो म्लेच्छस्तेनैव सहदंतिना ॥ १८ ॥ अथांगपुत्रे निहते हस्तिशिक्षाविशारदे ॥ अंगाः क्रुद्धामहामा
 त्रानागैर्नकुलमभ्ययुः ॥ १९ ॥ चलत्पताकैः सुमुखैर्हमकक्षातनुच्छदैः ॥ मिमर्दिषंतस्त्वरिताः प्रदीप्तैरिव पर्वतैः ॥ २० ॥ मेकलोत्कलकालिगानिषधास्ताग्रलि
 मकाः ॥ शरतो मरवर्षाणि विमुंचंतो जिघांसवः ॥ २१ ॥ तैश्छाद्यमानं नकुलं दिवाकरमिवांबुदैः ॥ परिपेतुः सुसंख्याः पांडुपांचालसोमकाः ॥ २२ ॥ ततस्तदभ
 वद्युद्धं रथिनां हस्तिभिः सह ॥ सृजतां शरवर्षाणितोमरांश्च सहस्रशः ॥ २३ ॥ नागानां प्रास्फुटनकुंभामर्माणिविविधानि च ॥ दंताश्चैवातिविद्धानां नाराचैर्भूष
 णानि च ॥ २४ ॥ तेषामष्टौ महानागांश्चतुःषष्ट्या सुतेजनैः ॥ सहदेवो जघानाश्रुतेऽपतन्सहसादिभिः ॥ २५ ॥ अजोगतिभिरायम्य प्रयत्नाद्गुरुत्तमं ॥ नाराचैर
 हनन्नागान्नकुलः कुलनंदनः ॥ २६ ॥ ततः पांचालशैने यौद्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ शिखंडी च महानागान्सिषिचुः शरवृष्टिभिः ॥ २७ ॥ तेषां दुयोधांबुधरैः शत्रु
 द्विरदपर्वताः ॥ बाणवर्षैर्हताः पेतुर्वज्रवर्षैरिवाचलाः ॥ २८ ॥ एवं हत्वा तव गजांस्ते पांडुरथकुंजराः ॥ द्रुतां सेनामवैक्षंत भिन्नकूलामिवापगां ॥ २९ ॥ तां ते सेनां
 समालोक्ष्य पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ॥ विक्षोभयित्वा च पुनः कर्णं समभिदुद्भुवुः ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥
 संजय उवाच सहदेवं तथा क्रुद्धं दहंतं तव वाहिनीं ॥ दुःशासनो महाराज भ्राता भ्रातरमभ्ययात् ॥ १ ॥ नैल० भारतभा० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ सहेति ॥ १ ॥